789/08

Den 18. februar 2008 blev i sag nr. 71.970:

xxxxx xxxxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxx xxx
xxxx xxxxxxx x

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har retshjælpsforsikring i Alm. Brand Forsikring A/S, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde retshjælpsdækning i forbindelse med en retssag, hvor klageren er sagsøgt.

Selskabet har afvist at yde retshjælpsdækning med henvisning til forsikringsbetingelsernes § 5, stk. 1, da man ikke mener, at sagens omkostninger står i rimeligt forhold til sagens genstand.

Klageren er blevet stævnet af EuroPark A/S med påstand om betaling af 510 kr. for at have holdt på en parkeringsplads den 22/11 2004 uden gyldig parkeringstilladelse. Klageren havde imidlertid gyldig parkeringstilladelse, hvilket, advokaten oplyser, er dokumenteret. Spørgsmålet i sagen er, hvorvidt parkeringstilladelsen sad i forruden på parkeringstidspunktet, hvilket modparten har bevisbyrden for, og denne er efter advokatens opfattelse ikke løftet. Der er ifølge advokaten således tale om en principiel sag.

Selskabet har i skrivelse af 7/6 2007 afvist at yde retshjælpsdækning med henvisning til, at det påstævnte beløb ikke står mål med de udgifter, der ville være i forbindelse med en retssag.

Advokaten var ikke tilfreds med denne afvisning og har ved skrivelse af 12/6 2007 indbragt sagen for nævnet med påstand om, at selskabet skal yde retshjælpsdækning til sagen grundet sagens principielle karakter.

Til støtte for sin påstand har advokaten bl.a. anført:

> "Jeg bemærker, at der alene er tale om retsafgift samt advokatomkostninger i størrelsesordenen kr. 6.250,00 pr. advokat. Det er således de grundlæggende udgifter ved en retssag med en genstand på imellem kr. 0,00 og kr. 25.000,00.
>
> Der er ikke tale om store syns- og skønsudgifter vedrørende en sag af beskeden værdi eller lignende.
>
> Såfremt Alm. Brand har ret i fortolkningen af forsikringsbetingelsernes § 5, stk. 1, vil det altså betyde, at man ikke kan få betalt rimeligt (ifølge retsplejeloven) grundlæggende udgifter til at føre en sag af principiel karakter, idet sagsgenstanden ikke er 'høj nok'. Denne fortolkning er efter min vurdering forkert, da det i modsat fald brude fremgår af forsikringsbetingelserne, at der ikke gives retshjælp til sager med en økonomisk genstand på under kr. 25.000,00.
>
> Omkostningerne ved at føre nærværende sag er således de mindst muligt i henhold til dansk retspleje og kan ud fra en fortolkning af bestemmelsen ikke siges at være urimelige."

Selskabet har over for nævnet ved skrivelse af 29/6 2007 fastholdt sin afgørelse og har til støtte herfor bl.a. anført:

> "Til støtte for klagerens påstand har klageren fremvist den gyldige parkeringstilladelse, som klageren havde i perioden for bøden. Dokumentationen er sket i form af en kopi fra Parkeringssystemet … Efter selskabets opfattelse beviser dette ikke, at tilladelsen sad i ruden på tidspunktet for EuorPark A/S' udstedelsen af bøder i området.
>
> Klageren gør ydermere gældende, at det er EuroPark A/S, som har bevisbyrden for, at tilladelsen ikke sad i ruden, da EuroPark A/S ikke har hele forruden med. I den forbindelse skal selskabet bemærke, at den normale procedure er, at en parkeringstilladelse skal placeres i den side, hvor førersædet er. EuroPark A/S kan derfor ikke bebrejdes alene at have taget et billede af ruden, hvor kun en meget uvæsentlig del af forruden ikke er med ved passagersiden. …
>
> Idet klageren vælger at placere tilladelsen i den modsatte side, og dermed fraviger den normale procedure, bevirker dette, at klageren kan risikere at bevisbyrden vil vende, således at det er klageren, som skal bevise, at tilladelsen lå placeret i ruden. Klageren har foretaget noget ud over det normale, hvorfor det er klager, som skal bevise, at tilladelsen lå placeret som påstået. Klageren kan ikke ved at fremvise en kopi af en tilladelse gøre gældende, at denne tilladelse så også var placeret i ruden. Selskabet skal venligst bemærke, at selskabet efter orienteringen om, at sagen var indbragt for Ankenævnet bedt klageren besvare, om tilladelsen sad påklistret i ruden. Klageren har beklageligvis ikke fundet anledning til at besvare dette spørgsmål. …
> …

Vi finder sagen tvivlsom, da klageren efter eget udsagn har placeret tilladelsen i den modsatte side, hvilket er i modstrid med normal procedure. Klageren kan dermed risikere at bevisbyrden vil vende, således at det er klageren, som skal sandsynliggøre, at tilladelsen lå placeret og var synligt tilgængeligt for parkeringsvagterne. EuroPark A/S kan forevise billeddokumentation af bilrude, dog således, at billedet undtager en uvæsentlig del af ruden, som er ved passagersiden. Idet den normale procedure er, at parkeringstilladelsen skal være placeret i førersiden, finder vi ikke , at EuroPark A/S kan bebrejdes, at en uvæsentlig del af ruden ikke er med ved passagersiden … Klageren kan alene dokumentere, at denne havde en gyldig parkeringstilladelse, men ikke, at denne sad i ruden. Vi skal venligst igen bemærke, at klageren ikke har fundet anledning til at besvare vores spørgsmål om, hvorvidt tilladelsen sad påklistret i ruden på tidspunktet for modtagelsen af bøden.
…
Konklusion
Vi finder på baggrund af ovenstående anførte, at selskabet har været berettiget til at afvise at yde retshjælpsdækning, da

- Sagens genstand står i misforhold til sagens omkostninger
- Sagen ikke er af principiel karakter, da klager har handlet anderledes, end hvad den normale procedure foreskriver.
- Klager kan risikere, at bevisbyrden vender mod denne, idet klager efter eget udsagn, har placeret tilladelsen i passagersiden, hvilket er i modstrid med normal procedure.
- Klager alene kan sandsynliggøre, at denne var indehaver af en parkeringstilladelse."

Der blev efter sagens indbringelse for nævnet ført en omfattende korrespondance - herunder, hvorvidt og hvorledes parkeringstilladelsen havde siddet i forruden, ligesom det blev anført af klagerens advokat, at det ene hjørne af forruden ikke kunne ses på fotoet, og det var netop i dette hjørne, tilladelsen var placeret.

Ved dom afsagt den 28/9 2007 blev klageren frifundet. Det fremgik bl.a.:

"Efter bevisførelsen lægger retten til grund, at sagsøgte straks efter hun var kommet hjem fik sin samlever til at kontrollere, at P-tilladelsen sad som sædvanligt. Endvidere lægger retten til grund, at parkeringsvagten, … under sagen alene har kunnet forklare om sine sædvanlige procedurer, men ikke konkret husker episoden.

Når henses til, at sagsøgte straks fremsatte indsigelser, herunder indsigelser, der kunne give anledning til nærmere undersøgelser hos sagsøgeren, og når henses til, at det fremlagte foto ikke vier hele bilens forrude, men netop mangler den del af forruden, hvor P-tilladelsen angiveligt skulle være anbragt, finder retten, at det under disse omstændigheder må være sagsøgeren, der har bevisbyrden for, at sagsøgte har parkeret i strid med reglerne for parkering på stedet.

Retten finder ikke, at sagsøgeren alene ved forklaringen afgivet af parkeringsvagten … om hendes sædvanlige procedure, at det er bevist, at sagsøgte har parkeret i strid med reglerne.

Efter det anførte vil sagsøgte være at frifinde.

Retten lægger til grund, at sagsøgte ikke er momsregistreret.

Thi kendes for ret:
Sagsøgte [klageren] frifindes.

Sagsøgeren, EuroPark AS/, skal inden 14 dage betale sagens omkostninger inklusive moms med 6.250,.00 kr. til sagsøgte [klageren]."

Selskabet har i sin kommentar til dommen i skrivelse af 2/10 2007 bl.a. anført:

"Til spørgsmålet, om sagen er af principiel karakter, har vi på baggrund af dommen yderligere bemærkninger til dette punkt. Dommen fra Retten i … bygger på udsagn, som selskabet ikke tidligere har haft kendskab til. Væsentligt at bemærke i den sammenhæng er, at under retssagen blev det oplyst, at tilladelsen lå i en plastiklomme. Vi formoder, at der er tale om en plastiklomme, som sidder påklistret på bilen/ruden. Vi skal i den forbindelse bemærke, at vi ved brev af 18. juni 2007 … til advokat L.K. har bedt ham oplyse, hvorvidt tilladelsen sad påklistret til ruden, eller om den lå løst i vinduet. Ved vores breve af 26. juni 2007 og 12. juli 2007 til Ankenævnet for Forsikring har vi igen bemærket, at vi fortsat mangler denne oplysning besvaret. Dette har ikke givet klageren anledning til at bemærke, at tilladelsen sad i en plastiklomme i bilen. Klageren har igennem hele forløbet ved Ankenævnet for Forsikring været bistået af en advokat.

Retten i … lægger yderligere vægt på klagerens samlevers forklaring. Retten lægger til grund, at klageren konsulterede sin samlever kl. 23.30 den pågældende aften for bødens udstedelse, og at samleveren tjekkede tilladelsen i bilen. Denne oplysning er ikke forelagt selskabet. Selskabet blev alene ved brev af 6. juli 2007 til Ankenævnet for Forsikring - dvs. ved klagerens anden henvendelse til Ankenævnet for Forsikring - orienteret om, at der ville ske partforklaring fra sagsøgtes mand og ikke, hvad en forklaring ville indeholde. Hvis denne oplysning havde stået alene, uden oplysning om plastlommen, ville vi fortsat afvise sagen, da en samlevers forklaring efter vores opfattelse, typisk ikke tillægges bevismæssig afgørende vægt.

Oplysningen om plastiklommen sammenholdt med samleverens forklaring kan vi ikke afvise ville have medført anerkendelse fra vores side af.

Vi beder derfor Ankenævnet for Forsikring træffe afgørelse i sagen på baggrund af de oplysninger, som forelå i sagen og den omstændighed, at klageren har tilbageholdt oplysninger trods opfordring herom."

I besvarelse heraf har klagerens advokat i skrivelse af 5/10 2007 bl.a. anført:

"Det fremgår af dette brev, at jeg skulle have 'tilbageholdt' oplysninger trods oplysning herom.

Dette er naturligvis noget vås.

Det fremgår således også af mit brev af 27. august d.å. til Ankenævnet, at min kundes mand skulle afgive vidneforklaring i sagen, så denne oplysning her altså ikke været Alm. Brand ubekendt.

Endvidere fremgår det af hele sagsforløbet, at da også af mit brev af 27. august d.å., at parkeringskortet har siddet læseligt udefra (som var den eneste gyldighedsbetingelse). Om det har siddet påklistret forruden - i en plastiklomme eller ej - er temmelig irrelevant.

Det man derimod kan udlede af dommen er netop - som jeg har anført hele vejen igennem - at bevisbyrden har på hvilket EuroPark A/S, og at de ikke har kunnet løfte den bevisbyrde. Jeg skal i den forbindelse henvise til Alm. Brands tidligere skrivelser, hvoraf netop fremgår, at Alm. Brand har sået tvivl om bevisbyrden.

Sammenfattende kan man om hele korrespondancen for Ankenævnet konkludere, at Alm. Brand ikke har haft ret i noget som helst - hvilket dommen da også beviser. Når man har en retshjælpsforsikring, bør man altså også få retshjælp - med mindre der ikke er nogen rimelig grund til at føre proces. Dommen viser med al tydelighed, at der netop i denne sag var al mulig grund til at føre proces, da vi jo vandt sagen, og det er da yderst principielt, at man ikke skal betale en parkeringsbøde, når parkeringsselskabet har begået en fejl. Havde sagen ikke været principiel for min kunde, ville min kunde naturligvis ikke have risikeret sagsomkostninger på kr. 10.000,00-15.000,00 - da min kunde jo på tidspunktet for domsforhandlingen og tidligere ikke havde sikkerhed for, om der kunne opnås retshjælpsdækning."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**§ 5 Hvilke omkostninger er ikke dækket**
5.1
Omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, f.eks. fordi sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi disse ikke står i rimelig forhold til sagens genstand."

Nævnet udtaler:

Nævnet finder, at sagen kan være interessant for en større kreds af brugere af parkeringsarealet, hvortil kommer, at klageren nu er blevet frifundet for betaling af den omtvistede parkeringsafgift. Uanset sagens begrænsede økonomiske værdi finder nævnet på denne baggrund, at omkostningerne til at føre sagen, hvori klageren var sagsøgt, er afholdt med rimelig grund, hvorfor

b e s t e m m e s :

Selskabet, Alm. Brand Forsikring A/S, skal yde klageren retshjælpsdækning til retssagen.

Poul Sørensen
formand